"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଆତ୍ମା ରୂପୀ ବ୍ୟାଟେରୀକୁ ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ଭରପୁର କରି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କରିବାକୁ ହେବ, ପାଣିର ସ୍ନାନ ଦ୍□ାରା ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କିଏ ବାଟବଣା କରୁଛି? ସେ କାହିଁକି ବାଟବଣା କରାଉଛି?

ଉତ୍ତର:- ରାବଣ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଟବଣା କରୁଛି କାହିଁକି ନା ସେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ବାଟବଣା ହୋଇଛି । ତା'ର ନିଜର କୌଣସି ଘରଦ୍□ାର ନାହିଁ । ରାବଣକୁ କେହି ବାବା ବୋଲି କହିବେ ନାହିଁ । ବାବା ତ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଘରର ଠିକଣା ବତାଇବା ପାଇଁ ପରମଧାମ ଘରୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଘରର ଠିକଣା ପାଇଗଲଣି, ସେଥିପାଇଁ ଆଉ ଏଣେ ତେଣେ ବୁଲୁ ନାହଁ । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଅଲଗା ହୋଇଥିଲୁ, ଏବେ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଘରକୁ ଯିବୁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଏଠାରେ ବସି ଭାବୁଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଯେଉଁ ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଯେପରି ବି ହେଉ ଆମକୁ ସାଥିରେ ଘରକୁ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇକରି ଯିବେ । ତାହା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର ନା । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଖୁସି ଲାଗୁଥିବ, ଅବିନାଶୀ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଫୁଲ ଭଳି କରୁଛନ୍ତି । କୌଣସି ସ୍□ତନ୍ତ୍ର ପୋଷାକ ଆଦି ପିନ୍ଧାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଯୋଗବଳ, ଯ୍ଯାଦର ବଳ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଯେତିକି ପଦବୀ ରହିଛି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପଦବୀ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଛାତ୍ରମାନେ ଜାଣିଥାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହିପରି ହେବୁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମର ବାବା ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି, ସତଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ନୂଆ କଥା । ଆମର ବାବା ଶିକ୍ଷକ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଆମେ ମନେ ପକାଉଛୁ । ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଏହିପରି କରୁଛନ୍ତି । ଆମର ଅବିନାଶୀ ବାବା - ଆମକୁ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ରାବଣର କୌଣସି ଘର ନ ଥାଏ, ରାମଙ୍କର ଘର ଅଛି । ଶିବବାବା କେଉଁଠି ରହୁଛନ୍ତି? ତୁମେ ତୁରନ୍ତ କହିବ ଯେ, ପରମଧାମରେ । ରାବଣକୁ ତ ବାବା ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ରାବଣ କେଉଁଠାରେ ରହୁଛି? ତାହାର କୌଣସି ଠିକଣା ଜଣା ନାହିଁ । ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ, ରାବଣ ପରମଧାମରେ ରହୁଛି । ନା, ରାବଣର କୌଣସି ଠିକଣା ହିଁ ନାହିଁ । ଏଣେତେଣେ ଘୂରି ବୁଲୁଛି, ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ବାଟବଣା କରୁଛି । ତୁମେ କ'ଣ ରାବଣକୁ ମନେ ପକାଉଛ? ନାଁ । କେତେ ତୁମକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଛି । ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ, ଭକ୍ତି କର, ଏଭଳି କର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଗାନ୍ଧୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ରାମରାଜ୍ୟ ଦରକାର । ଏହି ରଥରେ ଆମର ଶିବବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ବଡ ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ସେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ବଚ୍ଚେ-ବଚ୍ଚେ ଅର୍ଥାତ୍ ପିଲାମାନେ ବୋଲି କହି କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଅଛ କାହିଁକି ନା ଆମର ସମ୍ପର୍କ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ସହିତ ରହିଛି । ଆତ୍ମାଏଁ ପରମାତ୍ମା ଅଲଗ ରହେ ବହୁକାଲ... । ସେଠାରେ ତ ଆତ୍ମାମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ର ରହନ୍ତି । ପୁଣି ନିଜ-ନିଜର ଅଭିନୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲଗା ହେଉଛନ୍ତି । ବହୁକାଳର ହିସାବ ମଧ୍ୟ ଦରକାର ନା । ଏ କଥା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ପାଠ ପଢୁଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢୁଛନ୍ତି । ସେହିମାନେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ମୋ ଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଛନ୍ତି । ସେହିମାନେ ପୁଣି ମୋତେ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବେ ତେଣୁ ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସି ମିଶିବେ ।

ବାବା ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସାରା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଗୁହ୍ୟ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଆଉ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ ଗୁହ୍ୟ ଏବଂ ଗୁହ୍ୟତମ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏକଥା ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଉପରେ କେଉଁଠି ବସି ବୁଝାଉ ନାହାଁନ୍ତି, ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୁଁ ଏହି କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷର ବୀଜରୂପ ଅଟେ । ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ରୂପକ ବୃକ୍ଷକୁ କଳ୍ପବୃକ୍ଷ କୁହାଯାଉଛି । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଛନ୍ତି ପୁଣି ବାବା ଆସି ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଶୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣର ଆସୁରୀ ନିଦରେ ଶୋଇଥିଲ । ବାବା ଆସି ଜାଗ୍ରତ କରିଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ଉଠ । ତୁମେ ଅଳସୁଆ ହୋଇ ଶୋଇ ରହିଛ, ଏହାକୁ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରା କୁହାଯାଉଛି । ଶରୀରର ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ନିଦ୍ରା ତ ସମସ୍ତେ କରିଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଶୋଇବେ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛ, ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଆମକୁ ନେଇଯିବେ । ଏବେ ତ ନା ଏହି ଶରୀର କୌଣସି କାମର ଅଟେ ନା ଆତ୍ମା, ଦୁଇଟି ଯାକ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏକଦମ ମୁଲମ୍ମେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦେଖା ସୁନ୍ଦର ହୋଇଯାଇଛି । ୯ କ୍ୟାରେଟ୍ କହିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ସୁନା, ଖାଣ୍ଟି ସୁନା ୨୪ କ୍ୟାରେଟ୍‌ର ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ତୁମକୁ ୨୪ କ୍ୟାରେଟ୍‌କୁ ନେଇଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତୁମର ଆତ୍ମାକୁ ସଚ୍ଚା-ସଚ୍ଚା ଗୋଲଡେନ୍ ଏଜେଡ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଭାରତକୁ ସୁନାର ଚଢେଇ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଏବେ ତ ଲୁହାର, ମାଟି ଗୋଡିର ଚଢେଇ ବୋଲି କୁହାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏହା

ଚୈତନ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଏ ସବୁ ବୁଝିବାର କଥା । ଯେପରି ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣୁଛ ସେହିପରି ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ । କହନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଚିକ୍ମିକ୍ କରୁଥିବା ତାରକା ଅଟେ । ବହୁତ ଛୋଟ ତାରକା ଅଟେ । ଡାକ୍ତର ଆଦି ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଦେଖିବା ପାଇଁ କିନ୍ତୁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ବିନା ଆତ୍ମାକୁ ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । କେହି କୁହନ୍ତି ଆଖି ବାଟେ ଆତ୍ମା ବାହାରିଗଲା, କେହି ପୁଣି କୁହନ୍ତି ମୁଖ ବାଟେ ବାହାରିଗଲା । ଆତ୍ମା ଶରୀରରୁ ବାହାରି କେଉଁଆଡେ ଯାଉଛି? ଅନ୍ୟ ଶରୀରରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ କରୁଛି । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତିଧାମ ଉପରକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏକଥା ତୁମକୁ ଭଲ ଭାବେ ଜଣାଅଛି ଯେ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବେ । ଗୋଟିଏ ପଟେ କଳିଯୁଗ, ଅନ୍ୟ ପଟେ ସତ୍ୟଯୁଗ ରହିଛି । ଏବେ ଆମେ ସଂଗମରେ ଛିଡା ହୋଇଛୁ । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା । ଏଠାରେ କୋଟି କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ୯ ଲକ୍ଷ ରହିବେ! ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କର କ'ଣ ହେବ? ବିନାଶ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ପୁଣି ପାଳନା ମଧ୍ୟ ଦୁଇ ରୂପରେ ହେଉଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ୪ ଭୁଜାଧାରୀ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଥିବେ । ତେବେ ତ ଶୋଭା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି - ଚତୁର୍ଭୁଜ ହେଉଛି ଶ୍ରୀଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ଯୁଗଳ ରୂପ । ଶ୍ରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ତ୍ରେତାରେ ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି ତାର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଦୁଇଟି ଅକ୍ଷର, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି କଥାକୁ ଅନ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ଅଟନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ବାବା, ଆପଣ ଆମକୁ ସାରା ଆକାଶ ଧରିତ୍ରୀ ସବୁ କିଛି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରି କୌଣସି ଜିନିଷ ନାହିଁ ଯାହା ଆମକୁ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ । ପୁଣି ଡ୍ରାମାର ଚକ୍ର ଘୂରୁଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ, ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ବିକାରୀରୁ ନିର୍ବିକାରୀ, ନିର୍ବିକାରୀରୁ ବିକାରୀ, ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ତୁମେମାନେ ଅଗଣିତ ଥର କରିଛ । ତାର ଗଣନା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜନସଂଖ୍ୟା ଯଦିଓ ଗଣନା କରିଦେଉଛନ୍ତି ବାକି ତୁମେମାନେ କେତେ ଥର ତମଃପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ, ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନରୁ ତମଃପ୍ରଧାନ ହେଉଛ, ଏହାର ହିସାବ ବାହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର । ଏହା ହିଁ ଠିକ୍ ଅଟେ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ତ ମନେ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଗୁଣର ଧାରଣା ହେଉଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଯାଉଛି । ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଦେଖୁଛ । ତୁମକୁ ଯେଉଁ ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ମିଳିଛି, ସେଥିରେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆ ତ କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଅଟେ । ନୂଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖ କେତେ ଫରକ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ଆମେ ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ଥିଲୁ ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଏପରି ହୋଇଛୁ । ଏକଥା ଭଲ ଭାବରେ ମନେ ରଖି ପୁଣି ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ - କିପରି ଆମେ ଏହିପରି ହେଉଛୁ? ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫରକ ଦେଖୁଛ ନା । ବିଷ୍ଣୁ କିପରି ସୁସଜ୍ଜିତ ହୋଇ ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା କିପରି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ବିଷ୍ଣୁ ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କରଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ସମ୍ପର୍କ ଅଛି? ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇ ରୂପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ବିଷ୍ଣୁ ଦେବତା ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ ସତ୍ୟଯୁଗର ଅଟନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମା ଏଠାକାର ଅଟନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ହେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଲାଗୁଛି, ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗୁଛି । ତତ୍ତ୍□ମ୍ । କେବଳ ଜଣେ ବ୍ରହ୍ମା ତ ଏହିଭଳି ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି ନା! ଏସବୁ କଥା ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଗୁରୁଙ୍କର କଥାନାହିଁ । ଏହାଙ୍କର ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା, ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗୁରୁ କୁହାଯାଉଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ - ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଶିବବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍□ର୍ଗ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି । ସେ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଭଗବାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା କେତେ ସହଜ ନା । ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଲେ ତୁରନ୍ତ ମା-ମା ଡାକ ତା'ର ମୁଖରୁ ସ୍□ତଃ ବାହାରିଥାଏ । ମାତା-ପିତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ପାଖକୁ ଯାଇ ନ ଥାଏ । ଯଦି ମାଆ ମରିଗଲା, ତେବେ ସେ ଅଲଗା କଥା । ପ୍ରଥମ ହେଲେ ମାଆ ଏବଂ ବାପା ପଛରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟ ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଯୁଗଳ ରହିବେ । ଦାଦା-ଖୁଡି ଦୁଇଜଣ ଅଛନ୍ତି ନା । କୁମାରୀ ଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ବଡ ହେଲେ କେହି କେହି ଖୁଡି କହିବେ, ପୁଣି କେହି ମାଇଁ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି ।

ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଭାଇ-ଭାଇ । ବାସ୍, ଆଉ ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଦ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ଭାଇ-ଭାଇ ଭାବିଲେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପାରିବ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, କେବଳ ମୋତେ ୟାଦ କର । କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବିନାଶୀ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିତା ତୁମକୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ମନମନାଭବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଏହି କଥାକୁ କେବେହେଲେ ଭୁଲିଯାଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ହେବା କାରଣରୁ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବିବାକୁ ହେବ - ଆମେ ଆତ୍ମା ଶାଳଗ୍ରାମ ଅଟୁ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ

ପକାଇବାକୁ ହେବ । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ତୁମର ଖାଲି ବ୍ୟାଟେରୀ ଭରପୁର ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ଗଙ୍ଗା ପାଣିରେ ତ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ବୁଡ ପକାଇ ଅଣନିଃଶ୍□ାସୀ ହୋଇଛ କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିଲ ନାହିଁ । ପାଣି କିପରି ପତିତ-ପାବନ ହୋଇପାରିବ? ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ସଦ୍ଗତି ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲା ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମିଛ ଦୁନିଆ । ଦେଣ-ନେଣ ମଧ୍ୟ ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ହେଉଛି । ମନ୍ସା-ବାଚା-କର୍ମଣା ପାପ ଆତ୍ମା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଆମେ ଏହିପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏବେ ତୁମର ଭକ୍ତି କରିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି । ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ସଦ୍ଗତି ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦେବତାମାନେ ସଦ୍ଗତି ପାଇଛନ୍ତି ନା । ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି ଏମାନେ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା କେତେ ସହଜ ଭାବେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେତେ ମେହନତ କରୁଛ । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ କରୁଛ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଗଢିବାକୁ ହେବ । କୁହନ୍ତି ନା ଭଗବାନ ଜାଦୁକର, ରତ୍ନାକର ଓ ସୌଦାଗର ଅଟନ୍ତି । ଜାଦୁକର ତ ଅଟନ୍ତି ନା । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ନର୍କକୁ ବଦଳାଇ ସ୍□ର୍ଗ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା କେତେ ବଡ ଜାଦୁଗରୀର କଥା ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସ୍□ର୍ଗର ନିବାସୀ ହେଉଛ । ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ନର୍କର ବାସିନ୍ଦା ଅଟୁ । ନର୍କ ଏବଂ ସ୍□ର୍ଗ ଅଲଗା ଅଟେ । ଏହା ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ଚକ୍ର । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର ତ କଥା ନୁହେଁ । ଏହି କଥାକୁ ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଭଗବାନୁବାଚ - ନିଶ୍ଚୟ କେହି ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ତ ଶରୀର ଅଛି । ଶିବଙ୍କର ଶରୀର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ମୁଖ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଦରକାର । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆସି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ନା । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ସେ ସାରା କଳ୍ପରେ ଥରେ ମାତ୍ର ଆସୁଛନ୍ତି ଦୁଃଖଧାମକୁ ସୁଖଧାମ କରିବା ପାଇଁ । ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ବର୍ସା ନିଶ୍ଚିତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳିଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତ ମନୁଷ୍ୟ ପୁନଃ ସୁଖ ଶାନ୍ତିର କାମନା କରୁଛନ୍ତି ନା, ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ।

ଦେଖ କେତେ ସହଜ ରୀତିରେ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ବାଜୋଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନମନାଭବ ହୋଇଯିବ । ବାବା ହିଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଆମେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ । ବାବା ଆମକୁ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯିବାର ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଥାଇ ଘରକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ, ଘରକୁ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତ ବିନାଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମେମାନେ ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମନେ ପକାଇବ । ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଦ୍□ାରା ବାରମ୍ବାର ବୈକୁଣକ୍ଠକୁ ଦେଖିବ । ଆରମ୍ଭରେ କନ୍ୟାମାନେ ବାରମ୍ବାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଦ୍□ାରା ଏକତ୍ର ବସି ବୈକୁଣ୍ଠର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏହା ଦେଖି ବଡ ବଡ ଘରର ଲୋକମାନେ ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇ ଦେଉଥିଲେ । ନାମ ହିଁ ରଖାଯାଇଥିଲା ଓମ୍ ନିବାସ । କେତେ ଢେର ସନ୍ତାନ ଆସିଲେ ଏଥିପାଇଁ ପୁଣି ହଙ୍ଗାମା ହେଲା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଥିଲେ । ସ୍□ତଃ ଧ୍ୟାନମଗ୍ନ ହୋଇଯାଉଥିଲେ । ଏବେ ଏହି ଧ୍ୟାନ-ସାକ୍ଷାତ୍କାରର ପାର୍ଟ ବନ୍ଦ କରିଦିଆ ଯାଇଛି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କବରସ୍ଥାନ ବା ଶ୍ମଶାନ ଭଳି ବାତାବରଣ ତିଆରି କରିଦେଉଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଆଇ ଦେଇ କହୁଥିଲେ ଏବେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ, ଧ୍ୟାନରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲେ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଦୁକର ଅଟ । ତୁମେ ଯାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବ ସେ ତୁରନ୍ତ ଧ୍ୟାନରେ ଚାଲିଯିବ । ଏହି ଜାଦୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ନବଧା ଭକ୍ତିରେ ତ ଯେତେବେଳେ ଏକଦମ୍ ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ବାବା ନିଜେ ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇବା ପାଇଁ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତୁମେ ବହୁତ ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିବ । ବାବାଙ୍କୁ ଯଦି ଏବେ କେହି ପଚାରିବେ ଯେ କିଏ ଗୋଲାପ, କିଏ ଚମ୍ପା, କିଏ ଟଗର । ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ କହିପାରିବେ । କେହି କେହି ଫୁଲ ଗଙ୍ଗଶିଉଳି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା-

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ କ୍ୟାନ୍ସେଲ ଅର୍ଥାତ୍ ରଦ୍ଦ କରି ଆତ୍ମା ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟୁ, ଏହି ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ପୂରା ବର୍ସାର ଅଧିକାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଏବେ ଆଉ ପାପାତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ନେଣ-ଦେଣ କରିବାର ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନ ନିଦ୍ରାରୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମ ଯିବାର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ମନ-ବୁଦ୍ଧିର ଏକାଗ୍ରତା ଦ୍□ାରା ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଗୁଡିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସଦା ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ଭବ ।

ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଗୁଡିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଅ । ଏକାଗ୍ରତାର ଶକ୍ତି ସହଜରେ ନିର୍ବିଘ୍ନ କରିଦିଏ ଯାହା ଦ୍□ାରା ମେହନତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମୋ'ର

ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହଁନ୍ତି - ଏହା ସହଜରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ ତଥା ଏକରସ ଅବସ୍ଥା ସହଜରେ ହୋଇଯାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି କଲ୍ୟାଣର ମନୋବୃତ୍ତି, ଭାଇ ଭାଇର ଦୃଷ୍ଟି ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏକାଗ୍ରତା ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ଏତିକି ସମର୍ଥ କର ଯାହାକି ତୁମ୍ଭର ମନ-ବୁଦ୍ଧି ସର୍ବଦା ତୁମର ଆଦେଶ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବ । ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ହଲଚଲ୍ ହେଉ ନ ଥିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯଦି ପଦ୍ମଫୁଲ ଭଳି ସବୁଥିରୁ ନିର୍ଲିପ୍ତ ରହିବ ତେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସ୍ନେହର ପାତ୍ର ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***